

Církev a víra / Víra a církev

Žádná z křesťanských církví, kolik jich dnes máme, nemůže být oprávněně charakterizována jako společenství víry, nýbrž v nejlepším případě jako společenství stejné nebo blízké reflexe víry, tj. konfese, formulovaného vyznání víry. Naproti tomu do společenství víry v pravém slova smyslu mohou náležet tisíce a milióny lidí, kteří třeba ani do žádné církve nenáležejí, v žádné nejsou organizováni a ve svých výrocích, tj. ve své reflexi víry ani nemohou být jednoznačně identifikováni jako „křesťané“, např. se za křesťany ani nepovažují a dokonce nechtějí považovat. Souvisí to s mnoha okolnostmi, mezi nimiž jistě významnou roli sehrává to, že žijeme v době velkých myšlenkových (a ovšem nejen myšlenkových) zmatků, v době zmatenosti významů slov a základních životních orientací. To s sebou přináší některé mimořádné nesnáze i pro teology a pro různé jejich teologie: způsob, jak který theolog chápe vázanost své odborné disciplíny na určitou církev nebo na určité vyznání, tj. na určité formulace reflexe víry, silně ovlivňuje způsob theologického myšlení a rozhoduje o tom, zda je teologie opravdu chápána jako přísná, systematická myšlenková disciplína – anebo jako nějaká církevní ideologie.

(Písek, 070319-1.)